Torsdag den 7. oktober 2021

P9_TA(2021)0411

Gennemførelsesbetænkning om EU's trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

Europa-Parlamentets beslutning af 7. oktober 2021 om gennemførelsesbetænkning om EU's trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet (2020/2045(INI))

(2022/C 132/08)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til artikel 208, 210, 214 og 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union,

— der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

— der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 [1],

— der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 [2],

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand [3],

— der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsårene 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020 and 2021,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. november 2011 om en samlet strategi for migration og mobilitet (SSMM) (COM(2011)0743),

— der henviser til den globale aftale om sikker, velordnet og regulær migration og til den globale aftale om flygtninge, som begge blev vedtaget af FN's Generalforsamling i 2018,

— der henviser til Kommissionens meddelelse af 7. juni 2016 om oprettelsen af en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration (COM(2016)0385),

— der henviser til handlingsplanen fra november 2015 fra topmødet i Valletta,

— der henviser til erklæringen fra EU og Tyrkiet af 18. marts 2016,

— der henviser til den nye europæiske konsensus om udvikling: »Vores verden, vores værdighed, vores fremtid«, som blev undertegnet den 30. juni 2017,

— der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 30. april 2014 med titlen »EU's værktøjskasse: En rettighedsbaseret tilgang, der omfatter alle menneskerettighederne, til EU's udviklingssamarbejde« (SWD(2014)0152),

---

[1] EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.
[2] EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.
[3] EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

— der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand af 30. januar 2008,

— der henviser til de oprindelige aftaler om oprettelse af EU's Bêkou-trustfond (EUTF), Madad-trustfonden, EUTF for Afrika og EUTF for Colombia og de reviderede oprettelsesaftaler fra december 2020,

— der henviser til Kommissionens afgørelse C(2015)9500 af 24. november 2015 om koordinering af Unionens og medlemsstaternes tiltag gennem en koordinationsmekanisme — flygtningefaciliteten for Tyrkiet ([4]), og Kommissionens afgørelser C(2016)0855 af 10. februar 2016 ([5]), C(2017)2293 af 18. april 2017 ([6]), C(2018)1500 af 14. marts 2018 ([7]) og C(2018)4959 af 24. juli 2018 ([8]),

— der henviser til Kommissionens fjerde årsrapport om faciliteten for flygtninge i Tyrkiet af 30. april 2020 (COM(2020)0162) samt til dens tidligere rapporter,

— der henviser til den 7. resultatrapport om Madad-trustfonden,

— der henviser til Den Europæiske Revisionsrets særberetninger om "EU's Bêkou-trustfond for Den Centralafrikanske Republik: en lovende begyndelse trods visse mangler, 2017 (nr. 11/2017); »Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet: nyttig støtte, men forbedringer er nødvendige for at give mere valuta for pengene« (nr. 27/2018); og »Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Afrika: Fleksibel, men uden fokus«(nr. 32/2018),

— der henviser til Kommissionens afgørelser om at forlænge EUTF'erne indtil december 2021 i overensstemmelse med finansforordningens artikel 234 og til Parlamentets holdninger til udkastene til afgørelser om forlængelse,

— der henviser til sin beslutning af 18. april 2018 om gennemførelsen af EU's eksterne finansieringsinstrumenter: midtvejsevalueringen i 2017 og den fremtidige arkitektur for perioden efter 2020 ([9]),

— der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om gennemførelsen af instrumentet for udviklingssamarbejde, instrumentet for humanitær bistand og Den Europæiske Udviklingsfond ([10]),

— der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om EU's trustfond for Afrika: Konsekvenserne for udvikling og humanitær bistand ([11]),

— der henviser til sin afgørelse af 25. marts 2021 om en ny EU-strategi for Afrika; et partnerskab for bæredygtig udvikling,

— der henviser til sine beslutninger af 20. januar 2021 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — årsrapport 2020 ([12]), af 18. maj 2017 om EU's strategi for Syrien ([13]), af 6. oktober 2016 om Syrien ([14]), af 24. november 2016 om situationen i Syrien ([15]), af 6. juli 2016 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 2/2016 for regnskabsåret 2016: Opførelse af overskuddet fra regnskabsåret 2015 ([16]),

---

([4]) EUT C 407 af 8.12.2015, s. 8.
([5]) EUT C 60 af 16.2.2016, s. 3.
([6]) EUT C 122 af 19.4.2017, s. 4.
([7]) EUT C 106 af 21.3.2018, s. 4.
([8]) EUT C 278 af 8.8.2018, s. 3.
([9]) EUT C 390 af 18.11.2019, s. 76.
([10]) EUT C 390 af 18.11.2019, s. 33.
([11]) EUT C 204 af 13.6.2018, s. 68.
([12]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0012.
([13]) EUT C 307 af 30.8.2018, s. 117.
([14]) EUT C 215 af 19.6.2018, s. 44.
([15]) EUT C 224 af 27.6.2018, s. 88.
([16]) EUT C 101 af 16.3.2018, s. 179.

Torsdag den 7. oktober 2021

— der henviser til sin beslutning af 13. marts 2019 om Kommissionens 2018-rapport om Tyrkiet ([17]) af 12. december 2018 om Rådets holdning til det andet forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2019 ([18]) og af 4. juli 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 3/2018 for regnskabsåret 2018, Sektion III — Kommissionen: Forlængelse af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet ([19]),

— der henviser til forslaget til ændringsbudget nr. 5/2020 ([20]) og den tilhørende beslutning om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020: fortsættelse af den humanitære bistand til flygtninge i Tyrkiet ([21]),

— der henviser til sin beslutning af 19. maj 2021 om Kommissionens 2019-2020-rapport om Tyrkiet ([22]),

— der henviser til Kommissionens afgørelser i 2019 og 2020 om at forlænge Madad-trustfonden indtil den 14. december 2021 i overensstemmelse med finansforordningens artikel 234,

— der henviser til EU's og medlemsstaternes tilsagn om at tackle den syriske krise og støtte befolkningen på konferencerne i London og Bruxelles mellem 2016 og 2021,

— der henviser til Kommissionens midtvejsevaluering 2018 og regelmæssig rapportering om resultaterne af Madad-trustfonden,

— der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1257/96 af 20. juni 1996 om humanitær bistand ([23]), forslag af 14. juni 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI-instrumentet for et globalt Europa) 2021-2027 (COM(2018)0460) og forslag af 14. juni 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af et instrument for førtiltrædelsesbistand (IPA III) 2021-2027 (COM(2018)0465),

— der henviser til forretningsordenens artikel 54 og til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,

— der henviser til de fælles drøftelser mellem Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Budgetudvalget, jf. forretningsordenens artikel 58,

— der henviser til udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Budgetkontroludvalget,

— der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget og Budgetudvalget (A9-0255/2021),

A. der henviser til, at der siden 2014 er blevet oprettet fire EU-trustfonde for at imødekomme behovet for fleksible og hurtige instrumenter til at sikre en sammenhængende og styrket bistandsindsats i krisesituationer: Bêkou-trustfonden, der blev oprettet den 15. juli 2014, med det formål at støtte alle aspekter af Den Centralafrikanske Republiks overvindelse af krisen og dens genopbygningsbestræbelser, Madad-trustfonden, Den Europæiske Unions regionale trustfond som reaktion på krisen i Syrien, der skal gøre det muligt at samle og skræddersy ressourcerne og indsatsen på regionalt plan, der blev oprettet den 15. december 2014, EU-trustfonden for Afrika — Nødtrustfonden for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika, der blev oprettet den 12. november 2015, og EU's trustfond for Colombia, der blev oprettet den 12. december 2016 for at støtte gennemførelsen af fredsaftalen i forbindelse med hurtig genopretning og stabilisering efter konflikten;

([17]) EUT C 23 af 21.1.2021, s. 58.
([18]) EUT C 388 af 13.11.2020, s. 326.
([19]) EUT C 118 af 8.4.2020, s. 264.
([20]) Endelig vedtagelse (EU, Euratom) 2020/1157 af Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5 for regnskabsåret 2020 (EUT L 299 af 11.9.2020, s. 1).
([21]) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2020/1268 af 15. juli 2020 om anvendelse af margenen til uforudsete udgifter i 2020 med henblik på at yde fortsat humanitær bistand til flygtninge i Tyrkiet (EUT L 298 af 11.9.2020, s. 21).
([22]) Vedtagne tekster, P9_TA(2021)0243.
([23]) EFT L 163 af 2.7.1996, s. 1.

B. der henviser til, at der ved revisionen af finansforordningen i 2018 indførtes bestemmelser, der til en vis grad styrkede Parlamentets kontrolbeføjelser, når der oprettes nye EU-trustfonde, eller når de nuværende udvides; der henviser til, at disse bestemmelser fortsat er for begrænsede til at sikre Europa-Parlamentets fulde demokratiske kontrol samt fuld demokratisk kontrol som budgetmyndighed, som det er fastlagt i traktaterne;

C. der henviser til, at Parlamentet i 2020 generelt har afgivet positive udtalelser om anmodningerne om at forlænge EU-trustfondene frem til udgangen af 2021, men udtrykker betænkeligheder ved manglen på åbenhed om gennemførelsen af projekter, navnlig hvad angår de projekter, der er relateret til grænse- og migrationsforvaltning, og for Afrika-trustfondens vedkommende på den betingelse, at der stilles obligatoriske garantier for overholdelse af grundlæggende menneskerettigheder i alle finansierede projekter;

D. der henviser til, at oprettelsen af både EU-trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet er blevet begrundet i behovet for en fleksibel, ad hoc og hurtig reaktion, der ikke er mulig under den klassiske institutionelle ramme og de begrænsede ressourcer og den disponible fleksibilitet i EU-budgettet; der henviser til, at EU's nye eksterne finansielle ramme (instrumentet for naboskab, udviklingssamarbejde og internationalt samarbejde (NDICI) — et globalt Europa) bør afhjælpe de begrænsninger, der fører til behovet for at lancere trustfonde til at reagere mere fleksibelt og hurtigere på bestemte kriser; der henviser til, at instrumenter uden for budgettet såsom EU-trustfonde samt ekstraordinære værktøjer såsom faciliteten for flygtninge i Tyrkiet er til fare for principperne for demokratisk ansvarlighed, åbenhed og forsvarlig økonomisk forvaltning og derved undergraver Europa-Parlamentets rolle og EU-budgettets integritet og enhedsmæssige karakter; der henviser til, at Parlamentet ikke blev hørt om oprettelsen af instrumenter uden for budgettet; der henviser til, at Den Europæiske Udviklingsfond bidrog til EU-trustfonden for Afrika og Bêkou, og at Europa-Parlamentet derfor slet var ikke involveret i oprettelsen af disse to EU-trustfonde; der henviser til, at Parlamentets mulige involvering var begrænset til en indsigelse mod forslaget til gennemførelsesafgørelser af oprettelsesaftalerne om Madad- og Colombia-trustfondene;

E. der henviser til, at Kommissionen i forbindelse med oprettelsen af en EUTF skal begrunde dens merværdi, synlighed, komplementaritet med andre EU-finansieringsinstrumenter og tilpasning til politiske mål, og der henviser til, at det er afgørende at sikre løbende overvågning og evaluering af anvendelsen af midler for at sikre, at deres virkninger altid er i overensstemmelse med EU-retten, de grundlæggende værdier og mål;

F. der henviser til, at EU's trustfonde ifølge finansforordningen er underlagt en årlig uafhængig ekstern revision, og Kommissionen har beføjelse til at sætte finansforordningen i bero, hvis partnerlandet misligholder en forpligtelse for at overholde menneskerettigheder, demokratiske principper eller retsstatsprincippet og i alvorlige sager om korruption; der henviser til, at Revisionsretten i sine særberetninger om EU's trustfonde anbefalede Kommissionen at forbedre donorkoordineringen (Bêkou), afhjælpe svagheder i gennemførelsen, øge effektiviteten og fokuserede tiltag (Afrika) og skabe mere valuta for pengene (faciliteten for flygtninge i Tyrkiet);

G. der henviser til, at Kommissionen vurderer, at der fortsat er betydelige flygtningerelaterede humanitære behov ud over dem, der dækkes af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet;

H. der henviser til, at Parlamentet, selvom det anerkender EU-trustfondenes merværdi, gentagne gange har givet udtryk for behovet for øget parlamentarisk kontrol med disse og med faciliteten for flygtninge i Tyrkiet og for stærkere involvering i forberedelse af og forhandling om EU-trustfonde fremover samt forlængelsen af eksisterende EU-trustfonde og andre finansielle instrumenter på området for EU's eksterne aktiviteter; der henviser til, at Parlamentet har opfordret Kommissionen til at forbedre sin meddelelse om EUTF'er og bemærkede, at regelmæssige, talbaserede oplysninger om gennemførelsen af EUTF'er er afgørende for, at Parlamentet kan udøve sin demokratiske tilsyns- og kontrolrolle;

I. der henviser til, at den største andel af bidragene til EUTF'erne nu kommer fra selve EU-budgettet, mens bidragene fra medlemsstaterne udgør en meget begrænset andel af deres samlede budgetter; der henviser til, at medlemsstaternes bidrag til faciliteten for flygtninge i Tyrkiet ikke er frivillige, men baseret på BNI-bidragsnøglen og er medtaget direkte i EU-budgettet som eksterne formålsbestemte indtægter i henhold til finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b); der henviser til, at medlemsstaternes bidrag med hensyn til EU's trustfonde ikke indgår i EU-budgettet i medfør af finansforordningens artikel 187, stk. 6;

Torsdag den 7. oktober 2021

J. der henviser til, at erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016 og tilbagetagelsesaftalen mellem EU og Tyrkiet lægger særlig vægt på forebyggelse af nye sø- eller landruter for ulovlig migration, optrævling af smuglernetværk, kontrol af Tyrkiets grænser og accept af tilbagesendelser på en ikke-diskriminerende måde;

K. der henviser til, at den primære målsætning for EU's politik for udviklingssamarbejde er reducering, og på lang sigt, udryddelse af fattigdom, som nedfældet i artikel 208 i TEUF; der henviser til, at den europæiske konsensus om udvikling fortsat er den dogmatiske ramme for EU's udviklingspolitik, og at den europæiske konsensus om humanitær bistand på ny bekræfter de grundlæggende principper for humanitær bistand; der henviser til, at EU og dets partnere på det humanitære område skal være i stand til at sikre bistand og beskyttelse på grundlag af behov og på respekt for principperne om neutralitet, upartiskhed, medmenneskelighed og uafhængighed i den humanitære indsats; ðer henviser til, at midler fra officiel udviklingsbistand (ODA) skal afsættes til økonomisk, menneskelig og social udvikling, navnlig for at sikre adgang til uddannelse af høj kvalitet, opbygning af lokal modstandsdygtighed, herunder i forbindelse med klimaændringer, og fredsbevarende operationer til levering af udviklingsbistand og/eller humanitær bistand med særligt fokus på de udviklingsmæssige udfordringer, der er identificeret i trustfondens afgørelse;

L. der henviser til, at oprettelsesaftalen for EU's trustfond for Afrika klart placerer projekter for grænseforvaltning i Libyen inden for EU-trustfondens beføjelsesområde samt forordningen om det europæiske naboskabsinstrument (ENI); der henviser til, at der siden juli 2017 er tildelt næsten 90 mio. EUR igennem EU-trustfonden for Afrika til at uddanne, udstyre og støtte den libyske kystvagts kapacitet, og at der er tildelt 49 mio. EUR til at afhjælpe de forhold, hvorunder tilbagesendte tilbageholdes; der henviser til, at oprettelsesaftalen for EU-trustfonden fastslår, at trustfonden finansierer aktiviteter, der bidrager til at forbedre migrationsforvaltning i alle henseender i overensstemmelse med den samlede strategi for migration og mobilitet, herunder opbremsning og forebyggelse af irregulær migration og bekæmpelse af menneskehandel; der henviser til, at der ikke desto mindre har været påstande om tilfælde af menneskerettighedskrænkelser i forbindelse med den libyske kystvagts aktiviteter;

M. der henviser til, at Parlamentet i 2020 mente, at der for at gå videre med forlængelsen af EUTF for Afrika bør gives obligatoriske garantier for overholdelse af menneskerettighederne i alle projekter, der har modtaget støtte, med særlig vægt på migrationsstyring og også sikre, at disse garantier stilles i tilfælde af et behov for en behørigt begrundet ny trustfond i fremtiden;

N. der henviser til, at EU's regionale trustfond som reaktion på den syriske krise (Madadfonden) har mobiliseret 2,3 mia. EUR, herunder frivillige bidrag fra 21 EU-medlemsstater, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige; der henviser til, at Madadfondens programmer fokuserer på uddannelse, levebrød, sundhed, beskyttelse og vandforsyning til gavn for flygtninge, internt fordrevne og lokalsamfund og yder støtte til mere end syv millioner modtagere; der henviser til, at efterhånden som borgerkrigen i Syrien trak ud, udviklede Madadfonden sig yderligere langs en sammenhæng mellem humanitær bistand og udviklingsbistand ved at øge fokus på at styrke systemer, der støtter værtslandenes indsatser og kapaciteter som reaktion på denne langvarige flygtningekrise, navnlig gennem levering af offentlige tjenesteydelser i Irak, Jordan og Libanon;

O. der henviser til, at projekter under Madadfonden ifølge fondens egen evaluering iværksættes forholdsvist hurtigere end projekter, der iværksættes ved hjælp af standardprocedurerne under det europæiske naboskabsinstrument og instrumentet til førtiltrædelsesbistand; der henviser til, at det også er lykkedes Madadfonden at opnå stordriftsfordele med storstilede projekter til et gennemsnitligt beløb på 20 mio. EUR og med en gennemsnitlig gennemførelsesperiode på ca. 30 måneder;

P. der henviser til, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet adskiller sig fra EUTF'erne, hovedsagelig fordi den fortsat indgår i EU-budgettet;

Q. der henviser til, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet ifølge Kommissionen er udformet til at koordinere eksisterende EU-finansieringsinstrumenter, så de mobiliseres på en konsekvent og sammenhængende måde for at imødekomme flygtningenes behov;

I. ***Generelle betragtninger***

Budgetmæssige virkninger

1. bemærker, at de samlede tilsagn til alle EU-trustfonde pr. 31. december 2020 beløb sig til 7 691 mio. EUR, idet bidraget fra EU-budgettet beløb sig til 3 170 mio. EUR, hvoraf 3 534 mio. EUR stammede fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), og 988 mio. EUR kom fra medlemsstaterne og andre donorers tilsagn; bemærker endvidere, at der på samme dato var indgået kontrakter for 7 141 mio. EUR, og at EU-trustfondene havde betalt 4 869 mio. EUR; bemærker også, at udnyttelsesgraden for forpligtelsesbevillinger for alle EU-trustfonde pr. 31. december 2020 var på 98 % (Madad-trustfonden havde indgået forpligtelser for over 95 %, Bêkou-trustfonden 99 %, Afrika-trustfonden 99 % og Colombia-trustfonden 94 % af de disponible forpligtelsesbevillinger), mens den samlede udnyttelsesgrad for betalingsbevillingerne var på 63 % (med EUTF Afrika på 62 %, EUTF Bêkou på 66 %, EUTF Colombia på 52 % og EUTF Madad på 64 %);

2. minder om, at faciliteten for Tyrkiet består af to trancher på hver 3 mia. EUR; beklager, at fordelingen af bidrag i modsætning til den første tranche 2016-2017, hvor EU-budgettet bidrog med 1 mia. EUR og medlemsstaterne 2 mia. EUR, i anden tranche 2018-2019 blev vendt om på bekostning af de eksisterende EU-projekter;

3. minder om, at for den første tranche af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet udgjorde IPA II-bidrag 52,4 %, humanitær bistand 46,6 %, instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred 0,7 % og instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde 0,3 %, mens IPA II-bidraget udgør 64,5 % og humanitær bistand 35,5 % for den anden tranche;

4. noterer sig, at 36,6 % af tildelingen af den første tranche af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet ved udgangen af 2020 er gennemført igennem direkte forvaltning og 63,4 % igennem indirekte forvaltning (hvoraf over fire femtedele af internationale organisationer); noterer sig desuden, at for den anden tranche udgjorde direkte forvaltning 32,1 % (100 % af Kommissionen) og indirekte forvaltning 67,9 % (for tre fjerdedeles vedkommende af internationale organisationer);

5. noterer sig desuden, at internationale organisationer har været de største gennemførende aktører for EU's trustfonde (36,8 %) foran Kommissionen (35,7 %), medlemsstaternes agenturer (24,2 %) og offentlige serviceorganer (3,4 %);

Parlamentets inddragelse i rammerne for beslutningstagning og overvågning af resultater og i rapportering og/eller evaluering

6. bemærker, at udvalgsformændene og de relevante medlemmer har fået observatørstatus ved møder i trustfondenes strategiske bestyrelser og i flygtningefacilitetens styringsudvalg; beklager, at denne status ikke formelt er afspejlet i trustfondenes oprettelsesaftaler; opfordrer indtrængende til, at indbydelser til bestyrelsesmøder tager højde for Parlamentets officielle kalender, og at alle relevante oplysninger og dokumenter, der skal drøftes på bestyrelsesmøderne, stilles til rådighed i god tid før møderne for at gøre det muligt for medlemmerne og sekretariatets personale at deltage aktivt;

7. beklager Parlamentets begrænsede rolle i beslutningstagningen, tilsynet med og kontrollen med Unionens bidrag til EU-trustfonde og gentager, at eksisterende retlige, reguleringsmæssige og budgetmæssige løsninger burde have været anvendt fuldt ud, før man oprettede eller udvidede EU-trustfonde, som fortsat bør være en sidste udvej; minder om sine tidligere ubesvarede anmodninger og gentager, at Parlamentet bør være repræsenteret på møderne i de operationelle udvalg og i stand til at overvåge deres aktiviteter, og opfordrer Kommissionen til i god tid at fremlægge detaljerede oplysninger om de beslutninger, der træffes i disse udvalg; mener, at Europa-Parlamentet skal gøre fuld brug af sine beføjelser til kontrol af gennemførelse og budgetkontrol og sikre, at EU's finansieringsbeslutninger og de dertil knyttede tildelinger er i overensstemmelse med Unionens principper om juridisk gyldighed og forsvarlig økonomisk forvaltning, hvorved EU's indsats gives demokratisk legitimitet og ansvarlighed;

8. noterer sig Kommissionens bestræbelser på nøje at overvåge og evaluere interventionerne og skabe viden om EU-trustfondenes og flygtningefacilitetens aktiviteter gennem et særligt sæt rapporter; opfordrer til, at disse bestræbelser på at opnå større gennemsigtighed styrkes ved, at der offentliggøres relevante data, herunder specifikke oplysninger om projekter finansieret og resultater opnået i forhold til de fremsatte målsætninger, på EU-trustfondenes og flygtningefacilitetens websider; understreger, at tilgængeligheden, graden af detaljerethed, fuldstændigheden og den faktuelle overensstemmelse af sådanne rapporter er væsentlig for at støtte Parlamentet som budgetmyndighed med henblik på en passende evaluering af gennemførelsen;

9. noterer sig, at der blev stillet information om involvering af civilsamfundsorganisationer til rådighed i årsberetningerne for 2019 og 2020 om EU-trustfonden for Afrika; beklager, at disse oplysninger ikke er offentligt tilgængelige på grund af den ringe gennemsigtighed i forbindelse med underentrepriser; bemærker, at sådanne oplysninger om muligt bør opdeles på projektniveau under hensyntagen til behørigt begrundede krav om fortrolighed og sikkerhed;

10. beklager den sene meddelelse fra Kommissionen om dens hensigt om at forlænge EU's trustfonde og de sene evalueringer af nogle af trustfondene, som ikke gjorde det muligt for Parlamentet rettidigt at nå frem til fuldstændige og præcise konklusioner for så vidt angår trustfonden for Afrika, hvilket således begrænsede muligheden for demokratisk kontrol og ansvarlighed;

11. gentager sit krav om, at forlængelsen af EU's trustfonde indtil december 2021, som det har givet sit samtykke til, primært skal være af teknisk karakter for at muliggøre en gnidningsløs overgang til den nye FFR og en effektiv kontraktindgåelse og anvendelse af de midler, der allerede er indgået forpligtelser for; fremhæver Kommissionens forsikringer om, at forlængelserne havde til formål at sikre et fortsat retsgrundlag for betalinger af midler, som der var afgivet tilsagn om under den forrige FFR for 2014-2020, og at der ikke skal gives nye tilsagn under EU-trustfondene under NDICI eller IPA III;

12. understreger, at Kommissionen i sine rapporter bør belyse komplementariteten mellem de forskellige finansielle instrumenter, der er øremærket til de områder, som er omfattet af EU's trustfonde og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, herunder EU's eksterne investeringsplan, og den merværdi, som skabes;

II. ***Vurdering for de enkelte EU-trustfonde/faciliteten for flygtninge i Tyrkiet***

Bêkou

13. mener, at Bêkoutrustfonden delvist har bidraget som et af redskaberne til at håndtere situationen i Den Centralafrikanske Republik (CAR) samt til en sammenhængende tilgang til udvikling og humanitære behov i Den Centralafrikanske Republik;

14. henviser desuden til konklusionerne fra den delegationsrejse, som dets Udviklingsudvalg foretog til Den Centralafrikanske Republik i februar 2018, og noterer sig, at det heri bemærkes, at Bêkou-trustfonden er synlig og lader til at blive opfattet positivt i landet, og at projekterne i tilstrækkelig grad kan tage hånd om behovet i forbindelse med transit mellem rehabilitering, indkomstsikring og udvikling på længere sigt, i hvert fald på lokalt plan og i mindre målestok;

15. fremhæver Den Europæiske Revisionsrets konklusioner, der blev offentliggjort i dens særberetning for 2017, om, at Bêkou-trustfonden generelt har opnået positive resultater og har tiltrukket bistand, men kun få yderligere donorer, og at de fleste af dens projekter har leveret deres forventede output og gjort EU mere synlig; påpeger dog, at beretningen anbefalede en bedre definition af interventionsomfanget, bedre donorkoordinering, projektudvælgelsesprocedurer, overvågning og resultatmåling samt omkostningsoptimering og større åbenhed ved udvælgelsen af gennemførelsesorganisationerne;; bemærker, at medlemsstaterne i det operationelle udvalg er repræsenteret af deres egne nationale udviklingsagenturer, som også udvælges som projektledere, og er bekymret over, at dette kan føre til en potentiel interessekonflikt i det operationelle udvalgs projektudvælgelsesprocedure;

16. bemærker, at yderligere EU-støtte på grund af den nye humanitære krise, fattigdommen og de nye sikkerhedsudfordringer i CAR vil kræve målrettede programmer og, hvor det er relevant, fleksibel EU-støtte under det globale NDICI-Europa for at fremme humanitær reaktionsindsats, fred og sikkerhed, demokratisering og styrkelse af de demokratiske institutioner samt overholdelse af menneskerettigheder i Den Centralafrikanske Republik;

17. mener, at situationen i landet trods EU's og andre donorers intervention fortsat er ustabil på grund af nye konflikter og alvorlig fødevareusikkerhed;

Madad

18. mener, at Madad-trustfonden har bevist sin merværdi som reaktion på krisen og for EU i form af større synlighed og gennemslagskraft udadtil, øget kontrol, koordinering og mobilisering af midler fra forskellige kilder sammenlignet med nationalt plan eller andre internationale kanaler; bemærker, at dens udgifter var i overensstemmelse med retsgrundlaget eller de anvendte EU-instrumenter og deres mål; minder derfor om, at projekter, der finansieres under Madadtrustfonden, skal fremme og beskytte værdighed, menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og fremme social og økonomisk inklusion, navnlig af mindretal og sårbare grupper; beklager, at konflikten i Syrien stadig fortsætter, og understreger, at behovene blandt de syriske flygtninge, der ikke kan vende tilbage til Syrien, deres hjemland, inden for en overskuelig fremtid, og behovene i deres værtssamfund med hensyn til langsigtet integration og beskæftigelse fortsat kræver EU's og international bistand på lang sigt med henblik på at sikre en langsigtet integrations- og beskæftigelseskapacitet på en sammenhængende måde i værtssamfundene; påpeger, at de konfliktramte områder i Syrien ikke tillader langsigtet genopbygning på nuværende tidspunkt;

19. noterer sig, at rapporten om den strategiske midtvejsevaluering fra oktober 2018 konkluderede, at Madad-trustfonden har været stor og omkostningseffektiv og er nået ud til et stort antal støttemodtagere med forholdsmæssigt lave omkostninger, og at den har gjort det muligt for EU at operere fleksibelt;

20. glæder sig over trustfondens hurtige og fleksible reaktion til støtte for partnerlande og lokalsamfund under coronavirusudbruddet, der viser et aktivt engagement i justeringen og omlægningen af aktiviteterne, ikke kun på sundhedsområdet, men også på andre områder såsom eksistensgrundlag, beskyttelse, uddannelse eller social samhørighed i Libanon, Irak, Tyrkiet og Jordan;

21. understreger betydningen af fortsat støtte til flygtninge, internt fordrevne og sårbare værtssamfund, herunder i regionen som helhed, der er berørt af den fortsatte konflikt, ved hjælp af en blanding af langsigtet, forudsigelig, fuldt gennemskuelig og hurtigt deployerbar finansiering under instrumenter, der er oprettet for den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021–2027, og potentielle bidrag fra medlemsstaterne som eksterne formålsbestemte indtægter under hensyntagen til alle finansielle instrumenter, der er fastsat i finansforordningen;

22. minder om sårbarheden af de palæstinensiske flygtningesamfund i Syrien og regionen og opfordrer til konstant støtte og til, at de inddrages i EU's humanitære planer, og til tiltag, hvad angår den syriske krise;

Afrika

23. noterer sig, at trustfonden for Afrika blev oprettet som en nødtrustfond til at afhjælpe kriserne i tre regioner i Afrika med det formål at nå langsigtede mål for stabilitet og udvikling; mener, at EU-trustfonden for Afrika udgør et hurtigt og fleksibelt redskab til håndtering af fælles globale udfordringer såsom migration og tvangsfordrivelse, virkningerne af klimaændringer og økonomiske kriser; fremhæver, at den hidtil usete situation, der opstod i forbindelse med den igangværende covid-19-pandemi, krævede al nødvendig fleksibilitet og hurtighed; understreger imidlertid, at fleksibilitet altid skal kombineres med fuld gennemsigtighed og ansvarlighed; mener, at der kan være plads til forbedringer med en mere fokuseret styret indsats på tværs af de tre vinduer og støtte til måling og rapportering af resultater;

24. noterer sig, at 78 projekter bidrog til større økonomiske og beskæftigelsesmæssige muligheder, 97 projekter blev iværksat for at styrke modstandsdygtigheden, 75 projekter var dedikeret til migrationsstyring, og 75 projekter bidrog til at forbedre regeringsførelse og konfliktforebyggelse; bemærker med bekymring, at migrationsstyring på grund af særlige omstændigheder er blevet fokus for EU's reaktion i visse projekter; gentager imidlertid, at de oprindelige mål om at forbedre modstandsdygtigheden og tackle de grundlæggende årsager til migration bør opretholdes;

25. glæder sig over, at EU's trustfond for Afrika i nogle tilfælde har bidraget til den tredobbelte tilgang til sammenhængen mellem humanitær bistand og udvikling og fred, hvilket ikke var muligt med EU's finansielle instrumenter under den foregående FFR; minder om, at finansieringen af EU's trustfond skal gennemføres og evalueres på grundlag af ODA-kriterierne, og at alle udgifter, der falder uden for dette krav, skal finansieres af forskellige kilder, der er samlet i trustfonden, og fordømmer enhver anvendelse af ODA-midler, der strider imod udviklingsmålene; minder om, at humanitær bistand som et grundlæggende princip skal være uafhængig;

26. beklager, at hele 37 % af EU-trustfonden for Afrika er afsat til foranstaltninger, der har til formål at begrænse og reducere migration, mens mindre end 9 % er afsat til at tackle årsagerne til migration og tvangsfordrivelse; bemærker, at mindre end 1,5 % af EUFT for Afrika blev tildelt lovlige migrationskanaler; anerkender, at sikkerhed er afgørende for stabiliteten i de afrikanske partnerlande, og EU skal støtte partnerlandene i at tackle de tilgrundliggende årsager til ulovlige migrationsstrømme, smugling og menneskehandel;

27. noterer sig beretningerne om de fortsatte menneskerettighedskrænkelser, der finder sted i Libyen i forbindelse med den libyske kystvagts handlinger; understreger, at mange af de mennesker, som reddes eller samles op af kystvagten, sendes tilbage til vilkårlige tilbageholdelser under forfærdelige forhold i Libyen; understreger, at tilbagesendelse af flygtningene til lande, hvor de ikke er sikre, er i strid med flygtningekonventionen fra 1951; bemærker, at der i forbindelse med nødtransitmekanismen er bekymring over respekten for menneskerettighederne i forbindelse med gennemførelsen af projekter; bemærker den manglende overholdelse af princippet om non-refoulement i Libyen; minder dog om, at fuld beskyttelse af menneskeliv, værdighed og menneskerettigheder bør sikres under enhver intervention; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen og medlemsstaterne til i samråd med civilsamfundsorganisationer at revidere og gennemføre en specifik risikovurdering af samarbejdsaktiviteterne med de kompetente myndigheder inden for hav- og grænseovervågning og -forvaltning, der finansieres under EU-trustfonden for Afrika, for at sikre en objektiv vurdering af respekten for menneskerettighederne;

28. understreger betydningen af samarbejde og dialog med de lokale partnere; bifalder de høringer og undersøgelser, der er gennemført for at fastslå de behov, der bør prioriteres; opfordrer indtrængende Kommissionen til at inddrage de lokale myndigheder og civilsamfundsorganisationer behørigt i projekter, der støttes af EU-trustfonden for Afrika;

29. bemærker, at et af de vigtigste mål med EU's trustfond for Afrika — som bestemt i den konstitutive aftale — er at tage hånd om de grundlæggende årsager til migration, navnlig ved at fremme modstandsdygtighed, økonomiske og lige muligheder, sikkerhed og udvikling og håndtering af menneskerettighedskrænkelser; opfordrer til, at der lægges større vægt på langsigtede udviklingsmål såsom beskæftigelse, uddannelse, fødevaresikkerhed og bedre levevilkår for lokalbefolkningen;

30. bemærker, at Den Europæiske Revisionsrets særberetning nr. 32/2018 påpegede en række mangler, herunder manglende anvendelse af EU's lovgivning om offentlige indkøb og uigennemsigtig forvaltning, anbefalede en forbedret projektudvælgelsesprocedure, højere gennemførelseshastighed og en mere systematisk resultatovervågningsproces, der dækker hele spektret af projekter, og bemærkede, at den på grund af fondens brede anvendelsesområde ofte manglede effektivitet, fordi der ikke var foretaget nogen tilstrækkelig vurdering af omfanget af behovene og de midler, der skulle til for at opnå en målbar virkning; opfordrer til forenkling og bedre kommunikation med hensyn til anvendelse af udbudsprocedurer for at fremme adgang til EU-finansiering af små og lokale NGO'er;

31. bemærker, at EU-trustfonden for Afrika har ydet et bidrag til at styrke modstandsdygtigheden og etablere sammenhængen mellem humanitær bistand og udviklingsbistand i skrøbelige sammenhænge; bemærker endvidere, at den også har fremmet samarbejdet mellem forskellige interessenter og muliggjort bidrag fra donorer uden for EU, som i forbindelse med brexit har fået særlig betydning, og øget synligheden af spørgsmålet om migration og tvangsfordrivelse og EU's reaktion herpå; beklager samtidig, at overvågningen af gennemførelsen af denne fond ikke har været tilstrækkelig, og anmoder om at indarbejde SMART-mål (specifikke, målbare, opnåelige, relevante og tidsbestemte mål) i projekternes logframes, og at der fastsættes kvantificerbare mål for evaluering af projekter;

32. glæder sig over Kommissionens forslag om at frigøre midler fra EU's trustfond for Afrika, som oprindeligt var afsat til Eritrea, navnlig til indkøb i forbindelse med vejrenovering, hvor der blev gjort brug af tvangsarbejde;

Colombia

33. mener, at trustfonden for Colombia har bevist sin værdi og under de nuværende omstændigheder udgør et vigtigt redskab til at støtte gennemførelsen af fredsaftalen mellem Colombias regering og Colombias Revolutionære Væbnede Styrker (FARC); påpeger, at forlængelsen af EU-trustfonden for Colombia yderligere har bekræftet EU's engagement og ydet hårdt tiltrængt støtte til fredsprocessen i Colombia; minder om, at EU's trustfond for Colombia er oprettet under instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde og skal tilpasses det primære mål i Den Europæiske Unions udviklingspolitik: »Hovedmålet for Unionens politik på området for udviklingssamarbejde er at nedbringe og på sigt udrydde fattigdommen«, og EU skal »tage hensyn til målene for udviklingssamarbejdet i forbindelse med iværksættelse af politikker, der kan påvirke udviklingslandene«;

34. understreger dens vigtige rolle med hensyn til at støtte Colombia på området for omfattende udvikling af landdistrikterne og økonomisk vækst; opfordrer til at gennemførelsen af den colombianske fredsproces fortsat prioriterer fuldt gennemsigtige finansieringsprogrammer og overvågning på lang og mellemlang sigt, og til, at disse programmer skal nyde godt af en hensigtsmæssig demokratisk kontrol og inddragelse af Europa-Parlamentet og passende, gennemsigtige og omfattende høringer af interessenter, navnlig civilsamfundet;

35. lykønsker Colombia med dets bestræbelser på trods af landets egne udfordringer i forbindelse med gennemførelsen af fredsaftalen at yde støtte til over 1,7 millioner venezuelanske migranter, der er flygtet til Colombia, navnlig ved at give dem en 10-årig midlertidig beskyttelsesstatus;

36. glæder sig over Republikken Chiles deltagelse som donor i trustfonden; bemærker, at de regionale partneres deltagelse har en høj merværdi og har øget både den lokale anerkendelse og legitimiteten af EU's engagement og samarbejde;

Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet

37. påpeger, at Tyrkiet huser den største flygtningebefolkning i verden med næsten 4 mio. registrerede flygtninge fra Syrien, Irak og Afghanistan; minder om den vigtige rolle, som faciliteten for flygtninge i Tyrkiet har spillet med hensyn til at byde flygtninge fra krigen i Syrien velkommen; opfordrer til en grundig vurdering af erklæringen fra EU og Tyrkiets

indvirkning på menneskerettighederne og understreger betydningen af begge parters overholdelse af grundlæggende rettigheder som led i dens gennemførelse; er af den opfattelse, at EU fortsat bør yde den nødvendige støtte til syriske og andre flygtninge og værtssamfund i Tyrkiet og sikre, at den tyrkiske regering ikke er direkte involveret i forvaltningen og tildelingen af midler, som primært bør gives direkte til flygtninge og værtssamfund og bør forvaltes af organisationer, der garanterer ansvarlighed og gennemsigtighed;

38. mener, at EU's flygtningefacilitet har bevist sin værdi som et innovativt samlingsredskab og en vigtig koordineringsmekanisme til at bistå Tyrkiet med hurtigt at imødekomme flygtningenes og deres værtssamfunds umiddelbare humanitære og udviklingsmæssige behov, og understreger nødvendigheden af at sikre bæredygtigheden af disse aktiviteter; bemærker derfor, at flertallet af projekterne skal udvides for at opnå det forventede resultat; udtrykker sin støtte til det tyrkiske civilsamfund og minder om den prisværdige indsats, som internationale organisationer har ydet i forbindelse med gennemførelsen af disse projekter; understreger den merværdi, der skabes ved at inddrage lokale organisationer, eksperter og NGO'er samt organisationer fra alle medlemsstater i gennemførelsen af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet;

39. glæder sig over den vellykkede første tranche af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, navnlig det sociale krisesikkerhedsnet (ESSN) — det største humanitære projekt, som forvaltes af Kommissionen; glæder sig over fremskridtene i den anden tranche, som fremmer en gradvis overgang fra humanitær bistand til udviklingsbistand;

40. er bevidst om den rolle, som faciliteten for flygtninge i Tyrkiet spiller med hensyn til at yde støtte til dækning af basale behov for omkring 1,8 mio. flygtninge, yde uddannelsesmæssig støtte til 668 900 flygtningebørn og sundhedspleje- og beskyttelsestjenester til millioner af flygtninge; understreger dog, at Revisionsrettens særberetning nr. 27/2018 påpeger, at finansieringen af sundheds- og uddannelsesaktiviteter er usammenhængende, og at der samtidig er blevet brugt forskellige forvaltningsstrukturer til finansiering af samme type projekter; endvidere fremhævede rapporten, at der kunne være opnået større værdi gennem kontanthjælpsprojekter, og opfordrede Kommissionen til at forbedre programmeringen af kommunal infrastruktur og socioøkonomisk støtte, gøre det muligt for NGO'er at operere og forbedre rapporteringen om faciliteten; bemærker især covid-19's virkninger for flygtningene og påpeger, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet er blevet oprettet til trods for de alvorlige bekymringer over flygtningenes menneskerettighedssituation i Tyrkiet set ud fra et internationalt asylretligt perspektiv; minder om, at Kommissionen i 2020 anmodede om en mobilisering af yderligere 481,6 mio. EUR under EU-budgettets margen til uforudsete udgifter, som rækker ud over den oprindeligt planlagte tildeling til flygtningefaciliteten, med henblik på at finansiere aktiviteterne under programmet om det sociale krisesikkerhedsnet og programmet om betingede kontantoverførsler til uddannelse;

41. gentager sin dybe beklagelse over, at Parlamentet ikke formelt blev hørt eller anmodet om at godkende oprettelsen eller udvidelsen af denne facilitet og kun var involveret som en af budgetmyndighedens parter, hvilket undergraver flygtningefacilitetens demokratiske ansvarlighed; insisterer på, at den ikke bør stå i en sådan situation igen;

42. understreger, at Revisionsretten i sin særberetning nr. 27/2018 ([24]) rejser spørgsmål om effektiviteten af de humanitære projekter, der er finansieret af faciliteten, siden de ikke foretog en konsekvent og omfattende vurdering af rimeligheden af budgetomkostningerne; bemærker, at rapporten også giver udtryk for bekymring over, at det ikke er muligt at overvåge alle humanitære projekter under revisionen; understreger i denne forbindelse, at de tyrkiske myndigheders afvisning af at give adgang til data om modtagerne under de to projekter for kontant bistand kan give anledning til spørgsmål om den finansielle administrations forsvarlighed under faciliteten, navnlig under hensyntagen til den hurtige tilbagegang i Tyrkiet for så vidt angår retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder; minder om behovet for kontrol af de midler, som den tyrkiske regering og lokale myndigheder har gennemført; gentager, at midlerne udelukkende skal anvendes til at imødekomme alle flygtninges fysiske og psykiske behov, herunder indkvartering, mad, uddannelse og sikring af en passende levestandard; opfordrer Kommissionen til at forbedre overvågningen og indhente data om modtagerne i alle programmer og projekter under faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; understreger, at Kommissionen bør stille ressourcerne til rådighed på grundlag af gennemførelsespartneres opnåede mål på stedet og efter, at gennemførelsesvurderingen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i finansforordningen1a med henblik på at opnå fuld ansvarlighed og undgå dobbelt finansiering; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre, at målene for og gennemførelsen af faciliteten for flygtninge i Tyrkiet stemmer overens med EU's generelle principper, politikker og målsætninger, herunder demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og udtrykker sin bekymring over nedbrydningen af disse principper i Tyrkiet;

([24]) Revisionsrettens særberetning nr. 27/2018 med titlen: »Faciliteten for flygtninge i Tyrkiet: nyttig støtte, men forbedringer er nødvendige for at give mere valuta for pengene«, s. 6 og s. 40.

43. understreger betydningen af overgangen fra humanitær bistand til udviklingssamarbejde og opfordrer Kommissionen til at udvikle og gennemføre en overgangsstrategi med fokus på at bidrage til at skabe indkomstmuligheder for flygtninge med henblik på at forbedre deres selvhjulpenhed og sociale inklusion i deres værtssamfund; minder om, at EU's langsigtede målsætning om den tyrkiske regerings gradvise overtagelse af EU-finansierede aktiviteter under fuld overholdelse af demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder; opfordrer alle parter, der er involveret i den kommende multilaterale konference om det østlige Middelhavsområde, til at tage grundigt fat på hele dette område sammen med humanitære spørgsmål og udviklingsspørgsmål;

44. gentager sin anmodning om, at Tyrkiet respekterer princippet om non-refoulement, navnlig ved den syriske grænse, og sikrer, at flygtninges menneskerettigheder og deres status som garanteret ved flygtningekonventionen fra 1951 respekteres fuldt ud, og at landet ikke gør migrationsstrømmene til et redskab og anvender dem som en kilde til afpresning af EU til politiske formål; forventer, at Tyrkiet fuldt ud og på en ikkediskriminatorisk måde gennemfører erklæringen fra EU og Tyrkiet fra marts 2016 og tilbagetagelsesaftalen mellem EU og Tyrkiet; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at gennemførelsen af erklæringen fra EU og Tyrkiet overvåges nøje, herunder med hensyn til menneskerettighedssituationen for asylansøgere og migranter, der er vendt tilbage til Tyrkiet som led i erklæringen fra EU og Tyrkiet, og til at underrette Europa-Parlamentet herom; opfordrer de tyrkiske myndigheder til at give UNHCR fuld adgang til de særlige faciliteter for frihedsberøvede ved grænsen mellem Tyrkiet og Syrien for at kunne overvåge overholdelsen af princippet om non-refoulement; understreger, at økonomisk støtte til Tyrkiet til forvaltningen af flygtningestrømme skal respektere fuld budgetgennemsigtighed samt ubegrænset inddragelse af civilsamfundsorganisationer; opfordrer Kommissionen til at tilskynde de tyrkiske myndigheder til at forbedre arbejdsmiljøet for internationale NGO'er; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på sin erfaring med særlige tredjepartsverifikationssystemer for at styrke tilsynet med udgifter;

45. opfordrer Tyrkiet til at afstå fra at indkvartere flygtninge i detentionscentre med det formål at få dem til at underskrive frivillige tilbagesendelseserklæringer og til at garantere deres adgang til sundhedstjenester uanset hvor i landet, de er registreret;

46. bemærker, at faciliteten for flygtninge i Tyrkiet kun støtter registrerede flygtninge; udtrykker sin bekymring over, at mange flygtninge er blevet efterladt uden bistand, da registrering er vanskelig i visse provinser og byer;

47. glæder sig over Rådets invitation til Kommission om at fremlægge et forslag for Rådet om den fortsatte finansiering til syriske flygtninge i Tyrkiet samt i Jordan, Libanon og andre dele af regionen;

III. ***Fremtidsudsigter og anbefalinger***

48. understreger nødvendigheden af bedre at imødekomme finansieringsbehovet i situationer med langvarige kriser og med henblik på koordinering af overgangen mellem nødhjælp, genopbygning og udvikling på en fleksibel og indbyrdes forbundet måde, som er forenelig med de internationale mål (herunder FN's mål for bæredygtig udvikling, og principperne for EU's udviklingspolitik såsom støtte til udryddelse af fattigdom, nedbringelsen af uligheder og — i tilfælde af humanitær intervention — under fuld overholdelse af principperne for humanitær bistand, nemlig menneskelighed, neutralitet, upartiskhed og uafhængighed, med fuld beskyttelse af menneskeliv, menneskeværdigheden og menneskerettighederne; insisterer på behovet for, at EU's bistand er effektiv og virkningsfuld, således at den får reelle virkninger på stedet;

49. understreger behovet for at drage nytte af erfaringerne fra oprettelsen, forvaltningen og gennemførelsen af trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet med henblik på at anvende dem på den nye generation af eksterne finansielle instrumenter samt for at styrke synergierne og sammenhængen i EU's eksterne bistand og den parlamentariske kontrol; opfordrer indtrængende Kommissionen til at forelægge sin endelige omfattende revision af gennemførelsen af EU's trustfonde, idet den evaluerer deres i overensstemmelse med EU's udviklingsmål, menneskerettighederne og de humanitære mål; insisterer endvidere på, at hvis der opstår behov for nye EU-trustfonde eller ad hoc-instrumenter i fremtiden, skal bidragsmekanismen fra Unionens budget defineres klart og forhandles fra begyndelsen med fuld inddragelse af Parlamentet; mener også, at virkningen og synligheden af EU's eksterne bistand bør øges yderligere, hvilket fremhæver EU's og dets medlemsstaters rolle som de største donorer af global udviklingsfinansiering;

50. anmoder Kommissionen om at sikre en gennemsigtig vurdering af virkningerne, som udføres af uafhængige EU-organer og eksperter, om EU-finansierede projekters indvirkning på migranters og flygtninges menneskerettigheder samt på den bredere befolkning i det pågældende land; opfordrer til oprettelsen af en effektiv og uafhængig overvågningsmekanisme for fuldt ud at kunne overvåge og evaluere disse midlers endelige destination samt protokoller for foranstaltninger i tilfælde af menneskerettighedskrænkelser; EN anser det for nødvendigt at inddrage de regionale og lokale

myndigheder og civilsamfundets aktører fuldt ud i udformningen og gennemførelsen heraf; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en klar og fuldstændig oversigt over de midler, der anvendes til at finansiere samarbejde med tredjelande inden for migrationsforvaltning på tværs af alle finansielle instrumenter og deres gennemførelse; understreger betydningen af at dele revisionsdataene med EU's ramme for finansiel kontrol, herunder Revisionsretten, OLAF og Den Europæiske Anklagemyndighed;

51. påpeger behovet for bedre at håndtere de med intern migration i Afrika forbundne udfordringer, som udgør næsten 90 % af migrationsstrømme i Afrika, i tæt samarbejde med Den Afrikanske Unionen og i overensstemmelse med dennes ramme for migrationspolitik i Afrika samt handlingsplanen for 2018–2030; insisterer ikke desto mindre på behovet for en tilgang, der undgår at skabe afhængighed af ekstern intervention; insisterer i denne forbindelse på styrkelse af indflydelsesmulighederne gennem uddannelse og betydningen af uddannelse af høj kvalitet for at skabe stærkere støtte til udviklingssamarbejde;

52. bemærker, at kønsligestilling og social inklusion er to af de primære udgiftsmål i programplanlægningen for NDICI — et globalt Europa; gentager EU's tilsagn om at styrke kvinders og pigers position og opfordrer Kommissionen til at integrere kønsligestilling samt opbygning af modstandsdygtighed og tilpasning til klimaændringer i planlægning og gennemførelse af trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet; anbefaler, at der regelmæssigt foretages en kønsopmærksom analyse og hensyn til inddragelsen af kvinder i forbindelse med udformning af støttede projekter angives som en forudsætning for gennemførelse af projekter under både EU-trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet;

53. opfordrer Kommissionen til at udvise tilbageholdenhed eller foretage en revision af samarbejdet med tredjelande, som ikke fuldt ud respekterer grundlæggende rettigheder, herunder suspendere specifik finansiering og projekter, som er til fare for eller undergraver menneskerettigheder;

54. bemærker, at selv om finansforordningen giver mulighed for oprettelsen af trustfonde til foranstaltninger udadtil, gentages også Parlamentets vedholdende insisteren på, at den eksterne bistand skal finansieres fuldt ud over Unionens budget og gennemføres på en sammenhængende måde i henhold til et strømlinet sæt regler baseret på fælles instrumenter og under fuld overholdelse af Parlamentets lovgivningsmæssige budget- og overvågningsbeføjelser og af principperne om EU's budgetmæssige enhed, gennemsigtighed, effektivitet og forsvarlig budgetforvaltning; fremhæver, at vedtagelsen af ekstraordinære værktøjer øger kompleksiteten af finansieringsforvaltning og sætter eksisterende udenrigspolitiske instrumenter under pres, hvorved deres effektivitet potentielt påvirkes; mener, at EU's trustfonde kun bør anvendes til at reagere på en pludselig større krise og i situationer, hvor flere donorreaktioner skal koordineres, og hvor det eksterne politiske mål ikke kan opfyldes fuldt ud af de eksisterende eksterne finansieringsinstrumenter, og på betingelse af, at de overholder princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, og at EU-trustfonden ikke overlapper andre eksisterende finansieringskanaler eller lignende instrumenter uden at skabe additionalitet, og at trustfondens mål er i overensstemmelse med målene for det EU-instrument eller den budgetpost, som den finansieres fra; opfordrer Kommissionen til at garantere en mere effektiv kommunikation på stedet, som fremhæver EU's rolle som den største bidragsyder af global udviklingsbistand;

55. påpeger, at samling af ressourcer fra EUF, EU-budgettet og andre donorer i trustfonde ikke bør ændre muligheden for, at EU's eksisterende politikker og programmer kan forfølge deres oprindelige mål, som f.eks. udryddelse af fattigdom og fremme af grundlæggende rettigheder;

56. minder om, at EU-trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet bør betragtes som ekstraordinære eller egentlige nødinstrumenter, hvis merværdi og virkninger på stedet bør være yderst velbegrundet og nøje overvåget; forventer, at Kommissionen fuldt ud udnytter de muligheder, som den programbaserede tilgang giver under den geografiske søjle i NDICI-instrumentet for et globalt Europa og IPA III, hvilke ikke længere må bruges til at finansiere førtiltrædelsesbistand til Tyrkiet, undtagen til at støtte tyrkiske civilsamfundsorganisationer via finansieringsinstrumentet for fremme af demokratiet og menneskerettigheder, suppleret med global tematisk programmering, finansiering af hurtig reaktion og den store uudnyttede reserve under NDICI-instrumentet for et globalt Europa;

57. minder om, at midlerne fra stødpuden til nye udfordringer og prioriteter under NDICI-instrumentet for et globalt Europa forventes at supplere finansieringen fra de geografiske og tematiske programmer samt foranstaltninger vedrørende hurtig reaktion; understreger, at Kommissionen har givet tilsagn om at drøfte anvendelsen af disse midler som led i den geopolitiske dialog med Parlamentet og om at tilvejebringe detaljerede oplysninger forud for mobiliseringen heraf, samtidig med at der fuldt ud tages hensyn til Parlamentets bemærkninger om de forhold, målsætninger og finansielle beløb, der er forudset;

Torsdag den 7. oktober 2021

58. bifalder EU's nye eksterne finansieringsinstrument (det globale NDICI-Europa), da det påregner større muligheder inden for rammerne af EU-budgettet for at kunne reagere på nye krisesituationer; er overbevist om, at NDICI-Global Europe vil muliggøre en mere effektiv ressourceallokering samt tilstrækkelig fleksibilitet og reaktionsevne, samtidig med at der tages ved lære af tidligere erfaringer og vurderinger af de eksisterende trustfonde under NDICI-instrumentet for et globalt Europa;

59. understreger, at NDICI — Global Europe, bør anvendes i fuld udstrækning og i nødvendigt omfang forbedres, hvorimod anvendelsen af ekstraordinære finansieringsværktøjer bør begrænses til uforudsete krisesituationer og derved garantere enheden og den demokratiske ansvarlighed i Unionens budget; understreger i denne forbindelse, at forvaltningsrammen for den almindelige beslutningstagning tillægger EU's foranstaltning udadtil mere legitimitet både inden for EU og i destinationslandene;

60. anmoder om, at finansieringen af en eventuel efterfølger til den nuværende facilitet for flygtninge i Tyrkiet ikke sker på bekostning af de nyligt vedtagne finansieringsinstrumenter, navnlig IPA III og NDICI-Global Europe, herunder dets stødpude for nye udfordringer og prioriteter, da efterfølgeren til faciliteten for flygtninge i Tyrkiet ikke reagerer på en virkelig ny udfordring eller krise; slår kraftigt til lyd for finansiering af sådanne initiativer gennem nye bevillinger, om nødvendigt suppleret med bidrag fra medlemsstaterne; gentager, at Parlamentet fra starten skal inddrages fuldt ud i drøftelserne om efterfølgeren til faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, herunder dets finansierings- og forvaltningsstrukturer, som skal afspejle finansieringens oprindelse og budgetmyndighedens rolle;

61. går i tilfælde af større behov i FFR 2021-2027 ind for, at der først og fremmest bør søges en løsning gennem de instrumenter, som medlovgiverne har vedtaget, navnlig ved at øge NDICI-rammen for det globale Europa gennem en revision af FFR og forordningen om NDICI-instrumentet for et globalt Europa eller som en anden mulighed og på betingelsen af, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud i beslutningsprocessen samt tillægges den passende kontrolbeføjelse, en styrkelse af de relevante NDICI-budgetposter med bidrag i form af eksterne formålsbestemte indtægter; forventer i denne forbindelse, at den kommende revision af finansforordningen vil sikre passende inddragelse af budgetmyndigheden i forvaltningen af eksterne formålsbestemte indtægter; understreger, at der, hvis der alligevel opstår et behov for en velbegrundet ny trustfond som følge af forekomsten af en stor krise, en pludselig ændring i internationale relationer, som kræver en stor finansiel reaktion fra EU, eller behovet for at samle ressourcer med tredjelande, hvilket ikke ville være muligt under de fælles instrumenter, insisteres på, at Europa-Parlamentet inddrages fuldt ud lige fra begyndelsen; mener i denne forbindelse, at finansforordningen bør revideres for at sikre, at Parlamentet spiller en passende rolle i oprettelsen af og kontrollen med enhver ny trustfond, herunder i forbindelse med udarbejdelsen af oprettelsesaftalen og mobiliseringen af Unionens bidrag, gennemførelsen, fortsættelsen og en eventuel afvikling;

62. opfordrer Kommissionen til at prioritere neksustilgangen i gennemførelsen af NDICI-instrumentet for et globalt Europa og opfordrer til, at samarbejdet mellem EU's humanitære aktører og udviklingsaktører, navnlig i postkrisesituationer og under langvarige kriser, øges for bedre at kunne tilpasse sig lokale behov og levere mere effektive resultater;

63. bemærker, at mulighederne for at integrere migrationspolitik i EU's udenrigspolitik er blevet udvidet væsentligt ved at medtage migration i NDICI's komponent vedrørende tema, geografi og hurtig reaktion; bemærker dog med bekymring, at migrationsstyringssamarbejde med tredjelande gennem den »hurtige reaktionskomponent« kan finansieres, uden at Kommissionen behøver at offentliggøre programmeringsdokumenter eller høre civilsamfundsaktører, og uden inddragelse af Europa-Parlamentet, herunder inden for rammerne af »planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet«, som mangler mekanismer til at vurdere den mulige negative indvirkning af sådanne indgreb; insisterer i denne forbindelse på nødvendigheden af at sikre, at den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 ledsages af en solid menneskerettighedsramme for fastlæggelse, gennemførelse og overvågning af fremtidige migrationssamarbejdsprogrammer;

64. bemærker, at NDICI-instrumentet for et globalt Europa forudsætter midtvejsevalueringer og endelige evalueringer samt Kommissionens detaljerede rapportering til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende de igangværende aktiviteter, opnåede resultater, effektiviteten samt de fremskridt, der gøres mod forordningens tematiske mål og målsætninger; opfordrer Kommissionen til at udvikle og gennemføre en præcis metode til at spore de 10 % af udgifterne, som er øremærket migration og tvangsfordrivelse, for effektivt at kunne sikre passende gennemsigtighed og ansvarlighed i relation til denne udgift som påkrævet i forordningen;

65. glæder sig over beslutningsproceduren tæt på stedet og tilpasningen til de lokale forhold og muligheden for at gennemføre grænseoverskridende projekter, som finansieres over flere år, i EU-trustfondene og faciliteten for flygtninge i Tyrkiet, da disse er forbundet med en høj merværdi; opfordrer til, at sådanne aspekter integreres i den fremtidige programmering, der er knyttet til budgetinstrumenterne for EU's udenrigspolitik;

66. anerkender, at samarbejde med repræsentanter for lokalsamfundene og interessenterne, herunder lokale offentlige institutioner, civilsamfundsorganisationer, arbejdsmarkedets parter og religiøse ledere, i konfliktramte situationer er afgørende for at fremme forsoning, dialog og fred; understreger, at lokale kirker og trosbaserede organisationer spiller en aktiv rolle i udviklingssamarbejde og i levering af humanitær bistand til de mennesker, som har mest behov herfor, og opfordrer Kommissionen til at interagere med dem, navnlig for så vidt angår levering af direkte støtte til sværttilgængelige lokalsamfund i udviklingslande;

67. understreger, at det er vigtigt at tildele en betydelig andel af den fremtidige EU-finansiering på migrationsområdet til civilsamfundsgrupper i tredjelande for at yde bistand, beskyttelse og overvågning af migranters rettigheder og at sikre, at en betydelig del af EU-finansiering øremærkes til forbedringen af menneskerettigheder, international beskyttelse og flygtningenes fremtidsudsigter;

68. opfordrer Kommissionen til at tilpasse programmeringsmetoderne til de lokale realiteter og nye lokale udfordringer og til at støtte lokalt ejerskab i gennemførelsen af EU's nye udviklingsinstrumenter; opfordrer endvidere Kommissionen til at foretage en behovsvurdering og tilpasse EU's reaktion på lokale behov;

69. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at inddrage partnere i tredjelande i fælles initiativer og finansiering til håndtering af fælles udfordringer såsom migration, tvangsfordrivelse, klimaændringer, styrkelse af kvinders indflydelse og stilling samt beskyttelse af sårbare grupper;

70. opfordrer Kommissionen til at prioritere investeringer i uddannelse og jobskabelse for at give mennesker i partnerlande mulighed for at deltage i lokale indkomstskabende aktiviteter;

71. forventer, at Kommissionen håndterer aktuelle eller fremtidige kriser og potentielle behov for genopbygning på en mere effektiv og målrettet måde ved at udnytte eksisterende og andre mulige metoder under den gældende finansforordning i tæt og koordineret samarbejde med medlemsstater og andre EU-institutioner som led i »Team Europe«-tilgangen og med ligesindede internationale partnere og donorer;

o

o o

72. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt til Rådet.